

ΕΝΑΡΚΤΗΡΙΟ τοῦ «Πάρκ» ἡ ἐπιθεώρηση «Βάλε καί σὺ ἓνα καπέλλο... Μπορεῖς», τῶν Κ. Νικολαΐδη καὶ Ἡλ. Λυμπερόπουλου, με μουσική Ζάκ Ἰακωβίδη, χορευτικά Θ. Μεταξόπουλου, σκηνικά καὶ κοστούμια Ν. Πετρόπουλου.

ΜΕΣΑ στὴν ἐπικαιρότητα, με πολὺ χιούμορ καὶ ἐξυπνα εὐρήματα ζετυλίζεται στὸ σύνολό της ἡ ἐπιθεώρηση αὐτή, προσεκτικὰ ὀργανωμένη στὰ νούμερα συνόλου ἰδιαίτερα, ἐνῶ τὴν ἀξιοποίησή της στὶς κεντρικὲς σκηνές, διαραίνουν τὰ πρωταγωνιστικὰ πρόσωπα, με τὴν Σμαρούλα Γιούλη καὶ τὸν Λάμπρο Κωνσταντάρ, με τὸν Σωτῆρη Μουστάκα καὶ τὸν Γιάννη Βογιατζῆ, καθὼς καὶ με τὴν Μπέτυ Ἀρβανίτη καὶ τὸν Ντ. Λυγίζο, τὸν Ν. Δαδινόπουλο, τὸν Στ. Ψάλτη, τὸν Γ. Σαθαΐδη, τὴν Ἄντα Πατρέλη, τὴν Βίκυ Βανίτα κλπ. καὶ ἄκόμα με τὰ χορευτικά τῆς Λάνα Πάπας καὶ τὸ τραγούδι τοῦ Φίλ. Νικολάου.

Σ' ὉΡΙΣΜΕΝΑ νούμερα πού ὑπάρχει ἰσόποσος συγκερασμός πνευματικῆς

ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΠΑΡΚ

Βάλε καί σὺ

ἓνα καπέλλο...

καὶ ἐρμηνευτικῆς δημιουργίας, ἀπογραμμίζεται μιὰ ξεχωριστὴ ἀρτιότητα, ὅπως π.χ. στὸ «Τὺ — θαί — οὐ — τυ — θαί — πα» με τὸν Λάμπρο Κωνσταντάρ, πού ἐνσαρκώνει τὸν ἥρωά του με πηγαῖο αὐθορμητισμὸ ἐξυπνάδας καὶ κομψότητας πού σὲ πολλὰ σημεία ζωντανεύει καὶ τὸν ἀξέχαστο Μωρίς Σεβαλιέ, πού ἦταν ἄλλωστε φίλος του τὴν ἐποχὴ πού καὶ οἱ δύο τους δούλευαν σὲ παρισινὲς σκηνές.

Οἱ παραλληλισμοὶ καὶ οἱ συνταυτίσεις εἶναι πολλές καὶ δημιουργοῦν, πέρ' ἀπὸ τὴν διασκεδαστικὴ ἐντύπωση, ἓνα κοινωνιολογικὸ ἐνδιαφέρον, ὅπως καὶ

στὴν «Μικρὴ Πλατεία» ὅπου πρωταγωνιστεῖ ἡ Σμαρούλα Γιούλη με πολὺ μπρίο καὶ καυστικὲς διευκρινήσεις.

Σ' ἓνα ἄλλο νούμερο, «ὁ θαυματοποιὸς Γκουρού», δίνεται ἡ εὐκαιρία στὸν Σωτῆρη Μουστάκα νὰ παρουσιάσῃ τὶς πολὺπλευρες ἱκανότητές του, με ταχυδακτυλουργία, ἐγγαστριμυθία, ἀπομίμηση, φαρσοπαγίδα κλπ. Ὁ ἴδιος στὸ «Ἐκεῖνος καὶ ἐκεῖνος» μαζί με τὸν Γιάννη Βογιατζῆ πού σ' ἓνα ἄλλο νούμερο θγαίνει μεταμφιεσμένος στὴν «Θεία Ὀλγα πού ξέρει» καὶ ἔχει πολλὰ νὰ διδάξῃ σ' ἓνα κύκλο ἀπὸ παιδιὰ πού διδάσκουν καὶ τὴν ἴδια.

ΣΤΑ ΧΟΡΕΥΤΙΚΑ μιὰ πολὺ καλὴ ἐμφάνιση τῆς Λάνα Πάπας με τοὺς «παρτεναίρ» της Ἄ. Γεωργίου καὶ Σ. Μιχάκη καὶ ὅλο τὸ Μπαλλέτο, πού ἐμφανίζεται καὶ πάλι δίπλα σ' ἓνα σόλο τραγουδιοῦ με τὸν Φίλ. Νικολάου.

Οἱ χορογραφίες τοῦ Θ. Μεταξόπουλου με λεπτομέρειες κινησιακῶν ἐπινοήσεων. Χαρακτηριστικὰ τοῦ χώρου τὰ σκηνικά τοῦ Ν. Πετρόπουλου. Ἐνῶ ἡ μουσική τοῦ Ζάκ Ἰακωβίδη ἐξασφαλίζει τὴν μελωδικὴ ἐνότητα τοῦ συνόλου.